

понякога е основен или единствен източник на информация. Типичен пример за това е съхранената информация за Трифон войвода от Бургуджий (Горно Александрово) и Добри- негов байрактар. В песен и предание в няколко варианта са налице почти еднакви мотиви, интерпретиращи тази информация. Затова е трудно да се установи посоката на движението им- от песента към преданието или обратно. Но организиращия мотив е отново двубой с потеря, смъртта на единия (Трифон) и залавянето или геройството на другия (Добри), което впечатлява и водачът на потерята, спрял преследването му (№29). Според преданията Трифон и Добри са братя или от съседни села (№ 30, 31). Действали са в подбалканския район на Сливенско- между Ямбол и Сливен. И в преданията за тях се възпроизвежда хайдушкият модел- за да стане някой войвода трябва да е бил хайдутин, а след това "байрактар" при друг войвода. Такъв е статутът на воинската общност, каквато е хайдушката дружина. Според преданието Трифон е бил знаменосец при Кара Съби (друг сливенски войвода/41/) и след това става водач на хайдушка дружина. В едно от преданията са заедно Трифон и Цоньо войвода, известен още като Цоньо брадата, Брадятият войвода от Сливенското село Драгоданово.(№32)/42/. Макар че не са запазени сведения да са действали заедно/43/ във фолклорната история това е възможно. Още повече, че са от съседни села и хайдутуват в един и същ район, посочен и в преданието- между Марашки проход и Гребенец планина. Там става голямо сражение между дружината на Цоньо войвода и силна потеря, в което падат убити около двадесет селяни. От тогава местността е известна като "Сейменски гробища"(№32, 34). Цоньо войвода също има "свое" скрито имане, което е намерено от местен жител по поръка на войводата, изселил се в Русия.(№33) С това имане той се сдобива чрез обир на турска хазна в м. Царев кайнак. С парите купува дрехи и оръжие за дружината си, а също ги раздава на бедните българи.(26)

Преданията за Трифон и Добри са точна илюстрация на един от принципите на възпроизвеждане на фолклорното знание. Това са две исторически личности със значимо място в местната фолклорна история, чийто образи възплъщават представите на фолклорното съзнание за героичното. Тази е и причината за съхраняването и възпроизвеждането в подробности на всичко свързано с тях и преди всичко- двубоят с турците. Категорично е изявено и отношението към българина- предател на героите, който прострелва Добри. А клетвата, изречена от ранения хайдутин се сбъдва и предателят ослепява. Чрез тази клетва фолклорното мислене овъзмездява пълкното дело.(№30) Другият съществен момент е, че наред с това се възпроизвежда знанието и за други исторически личности- Кара Съби, Цоньо войвода, независимо от възможното несъответствие с конкретния исторически факт и мястото му в историческото време. По- важна е